

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Iran's M.

آئینه ایران

بهر روز سورن
۱۹ جنوری ۲۰۱۷

نقش رسانه های وابسته در حفظ نظام ولایتی و کسری اپوزیسیون سرنگونی طلب

باری به هر جهت تجمع رسانه ها و فعالان سیاسی قلم زن در فضای مجازی در کانون ر-و-ن-ب-آ به مرور زمان به خاموشی گرائید. کانونی که امیدهای بسیاری را ایجاد کرده بود و دهها رسانه سیاسی خبری را در خود جای داده بود و همراهش بودند، به فعالیت خود پایان داد. آلترناتیوی رسانه ئی ایجاد نشد و انحصار خبری همچنان در دست بنگاههای وابسته مالی به کشورهای امپریالیستی باقی ماند. تعدادی از رسانه ها از فعالیت و ادامه کاری باز ایستادند و بقیه نیز و هنوز به کار خود اما پراکنده ادامه می دهند. اما در این اوقات بی بی سی فارسی بازتاب خبر مرگ یک جلا د پاپه گذار جمهوری ننگین اسلامی را لحظه به لحظه خوراک خبری و رسانه ئی خود کرد و عرصه تاخت و تاز حامیان رژیم در خارج از کشور شد

*****

این متن را روزها پیش نوشتم اما فرصت تکمیل آن را نداشتم. مصاحبه تلویزیون برابری با شاعر مردمی و عضو سازمان راه کارگر موجب شد تا آن را منتشر کنم.

گفتگوی حسن حسام با این رسانه را اینجا ببینید

نزدیک به یک دهه پیش جمع اداره کننده سایت گزارشگران با درک ضرورت ایجاد رسانه ای مستقل و آزاد برای مقابله با توطئه های رسانه ئی و انحصاری وابسته به منابع مالی کشورهای خارجی همانند بی بی سی فارسی و رادیو فردا و صدای آمریکا، فراخوانی عمومی منتشر کرد و از اداره کنندگان رسانه های کوشا در اطلاع رسانی دعوت به رایزنی در اینباره نمود. چندین جلسه پالتاکی با حضور بیش از پنجاه خبرنگار و نویسنده فعال سیاسی اجتماعی برگزار شد. امید به آن که قطبی خبری در برابر مالمندان خبری موجود ایجاد گردد قوت گرفت. تلاش های این مجموعه از سوئی مورد حمایت بخشی از اپوزیسیون در خارج از کشور بود و جهتی دیگر مورد نقد شدید بخشی از فعالان سیاسی قرار داشت. نام نهاد کانون روزنامه نگاران و نویسندگان برای آزادی بود که اغلب در فضای مجازی تلاش می کردند. موافقان تشکیل این نهاد گفتند:

بگذار صد شکوفه بشکفتد. چهره های سیاسی شناخته شده از جمله بهرام رحمانی عضو کانون نویسندگان ایران در تبعید از آنجمله بودند.

مخالفان گفتند:

اینها که هستند که خود را روزنامه نگار و نویسنده معرفی می کنند؟

برخی از تشکل های سیاسی چپ نماینده ای را برای شرکت و همچنین نظارت بر این تجمع غیر رسمی فرستادند و گوشه ای از امور را در دست گرفتند. به نوعی شرکت فعال برای پاکرفتن این نهاد مستقل و آزاد رسانه بی داشتند. بخشی از تشکل های چپ رادیکال نه تنها آن را در محافل خود به نقد کشیدند بلکه با دهن کجی به این نهاد نوپا رهبران خود را برای زیارت! بنگاههای مزدور بی بی سی فارسی و صدای امریکا و رادیو فردا فرستادند.

اتفاقاً همین تشکل ها از جمله نهادهائی هستند که مدعی مبارزه ضد امپریالیستی هستند. نه تنها در شکل گیری آلترناتیو رسانه بی و مردمی **کانون روزنامه نگاران و نویسندگان برای آزادی همیاری** نداشتند بلکه در برابر آن نیز با اقدام بی سابقه تشکیلاتی خود ایستادند و با شرکت فعالانه در میزگردهای مکرر و شوهای این بنگاه های خبری امپریالیستی! به مبارزات ضد امپریالیستی خود رنگ و جلای تازه ای بخشیدند!!

بیشترها نوشتیم که: (این رسانه های وابسته را نمی توان بر اساس برنامه های موردی آنها مورد قضاوت قرار داد چرا که نشان داده اند و در عمل مشاهده کرده ایم که آنها یکباره و ناگهانی در لحظات سرنوشت ساز سیاسی و تاریخی چهره عوض می کنند و در بست بر اساس تمایلات اربابان متمول خود سیاست ساز می شوند).

مرگ هاشمی رفسنجانی یکی از همان لحظات سیاسی و تاریخی بود که تمامی امکانات دستگاه خبری بی بی سی فارسی برای جهت دهی به سیاست گذاری خود و اربابانش بسیج شد. آنها از بیخ و بن مرگ هاشمی رفسنجانی آدمکش حرفه بی را به عنوان یک ضایعه بزرگ تاریخی برای مردم کشورمان تصویر کردند و بی بی سی فارسی برای روزهای متوالی، ترمینال رفت و آمد چهره های معروف اصلاح طلب که بقای رژیم را سعادت بشریت می ، شد.

باری به هر جهت تجمع رسانه ها و فعالان سیاسی قلم زن در فضای مجازی در کانون ر-و-ن-ب-آ به مرور زمان به خاموشی گرائید. کانونی که امیدهای بسیاری را ایجاد کرده بود و دهها رسانه سیاسی خبری را در خود جای داده بود و همراهش بودند، به فعالیت خود پایان داد. آلترناتیوی رسانه بی ایجاد نشد و انحصار خبری همچنان در دست بنگاههای وابسته مالی به کشورهای امپریالیستی باقی ماند. تعدادی از رسانه ها از فعالیت و ادامه کاری باز ایستادند و بقیه نیز و هنوز به کار خود اما پراکنده ادامه می دهند.

اما در این اوقات بی بی سی فارسی بازتاب خبر مرگ یک جلاذ پایه گذار جمهوری ننگین اسلامی را لحظه به لحظه خوراک خبری و رسانه ای خود کرد و عرصه تاخت و تاز حامیان رژیم در خارج از کشور شد. سازگارا بنیان گذار سپاه پاسداران، نبوی و بهنود و فرخ نگهدار معلوم الحال و سایرین، رفسنجانی را چهره ملی و نابغه سیاسی نامیدند و برایش اشک ریختند، سینه زدند و قمه زنی کردند. بی بی سی فارسی و مجریان مزدورش لحظه به لحظه در انتشار مراسم عزایش از یک دیگر سبقت گرفتند و آن که صدایش به جائی نرسید همانا اپوزیسیون رادیکال و سرنگونی طلب بود که بلندگوئی رسا و متناسب و روشنگر در اختیار نداشت. صدایش به جائی نرسید و به تماشای سیاست گذاری این بنگاههای مزدور پرداخت. مسخ شدگان اپوزیسیون خارج کشور اما کک شان هم نمی گزد. چنانچه ضرورت های سیاسی در خانه شان را هم بزند باز نمی کنند زیرا با گذشته خود زندگی می کنند و نه حال و آینده.

این ضرورت همچنان باقی است. پاسخگوئی به این نیاز فوری تنها می تواند از دل فعالان سیاسی مستقل، روزنامه نگاران و نهادهای رسانه بی آزاد و مردمی متولد شود.

۲۰۱۷/۱/۱۲